

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 13Co/143/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212206318  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8212206318.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľov: 1/ S. C., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, 2/ S. T., nar. X.X.XXXX, N. X/XXX, D., 3/ C. N., nar. XX.XX.XXXX, E. C. X, 4/ G. C., nar. XX.X.XXXX, S. G. XX, G., 5/ P. E., nar. XX.X.XXXX, M. X, 6/ K. C., nar. XX.X.XXXX, C. XXXX, E. L. P., 7/ W. K., nar. XX.X.XXXX, Ľ. E. XX, J., 8/ S. K., nar. X.X.XXXX, K. XX, D., zastúpených JUDr. Vladimírom Pochom, AK so sídlom Hviezdoslavova 3, Bardejov, proti odporkyni: C. D., nar. X.XX.XXXX, T. XXX/X, D., zastúpenej JUDr. Martou Maruniakovou, AK so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, o návrhu navrhovateľov na povolenie obnovy konania, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/188/2012-109 zo dňa 17.7.2014, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania odporkyni n e p r i z n á v a.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4C/186/2003 a navrhovateľom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni náhradu trov konania v sume 408,04 eur na účet právnej zástupkyne JUDr. Marty Maruniakovej do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia sa domáhali povolenia obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4C/186/2003, ktorého predmetom bolo určenie rozsahu dedičstva po nebohom I. C., zomrelom XX.X.XXXX, a to konkrétne parcely registra E KN č. 686 - lesný pozemok vo výmere 477 939 m<sup>2</sup>, zapísaný na LV č. XXX bod B5, kat. úz. M. v podiele 60/2100 na meno odporkyne. O tejto žalobe rozhodol súd rozsudkom zo 6.11.2008 tak, že žalobu zamietol. Po zrušení tohto rozhodnutia odvolacím súdom rozhodol súd prvého stupňa opakovane dňa 10.11.2010, ktorým rozhodnutím opäť žalobu zamietol. Pri tomto rozhodnutí vychádzal z výpovedí účastníkov konania, z listinných dôkazov, a to výpisu z LV č. XXX z 10.4.2003 a 8.11.2000, notárskej zápisnice č. N 163/2002, NZ 532/2002 spisanej na notárskom úrade v Bardejove u notárky JUDr. Marty Valkovej dňa 17.7.2002 a týkajúcej sa vydržania vlastníckeho práva odporkyne k spornej nehnuteľnosti, výpisov z pozemkovej knihy zápisnice č. 445, kat. úz. M., v ktorej boli zapísaní vlastníci parcely č. 686, kúpno-predajnej zmluvy z 3.12.1930, úmrtných listov na mená I. C., zomrelý XX.X.XXXX, I. C., zomrelý XX.X.XXXX, S. C., zomrelý XX.X.XXXX, G. C., zomrelý XX.X.XXXX, S. C., zomrelý XX.X.XXXX, potvrdenia Obecného úradu M. z 5.9.2003 o tom, že v obci nikdy nežila osoba s menom C., potvrdenia Ministerstva vnútra SR z 25.4.2005 o tom, že z matriky narodených, sobášených a zomrelých z rokov 1850 až 1920 nevyplýva, aby sa v obci M. niekedy vyskytovalo C. (C.), ale naopak meno C. (C.) je často frekventované, podania právneho zástupcu navrhovateľov doručeného súdu 22.9.2010. Prvostupňový súd konštatoval, že rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/15/2011 zo dňa 6.3.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2012. Zo spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. D 846/2000 súd prvého stupňa zistil, že pod touto spisovou značkou sa viedlo náhradné dedičské konanie po poručiťelovi I. C., zomrelom XX.X.XXXX, predmetom ktorého bola aj sporná nehnuteľnosť. Dňa 3.11.2003 notárka JUDr. Ľudmila Hošíková vydala osvedčenie

o dedičstve, ktorého obsahom už však nebola nehnuteľnosť E KN č. 686 - lesný pozemok vo výmere 477 939 m<sup>2</sup>, zapísaný na LV č. XXX pod B5 v podiele 60/2100. Súčasťou dedičského spisu bol LV č. XXX, kat. úz. M., avšak ako vlastník pod B5 v podiele 60/2100 bola už zapísaná odporkyňa na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva pod č. N 163/02, Z 1155/2002.

Prvostupňový súd návrh na povolenie obnovy konania právne posúdil podľa ustanovení § 228 ods. 1, 3, § 230 ods. 1, 3, § 232 ods. 1, § 233 a § 234 ods. 1, 3 O.s.p.. Vyslovil názor, že navrhovatelia nepreukázali, aby tu boli skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, čím nebola splnená prvá podmienka povolenia obnovy. Uviedol, že ďalej ani neskúmal splnenie podmienky, že skutočnosti, ktoré navrhovatelia uviedli, by mohli privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže táto druhá podmienka by musela byť splnená kumulatívne s prvou. Zdôraznil, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý vo svojej podstate umožňuje za splnenia zákonom stanovených podmienok reparaovať skutkový stav a dôkaznú situáciu pôvodného konania. Zároveň však vyslovil názor, že argumenty, ktoré navrhovatelia uviedli, nie sú spôsobilé vyvolať účinky spojené s povolením obnovy konania, keďže tieto už existovali v pôvodnom konaní a súd na ne prihliadal. Skutočnosť, že navrhovatelia sa nestotožňujú s hodnotením dôkazov a so závermi prvostupňového a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/186/2003, nepovažoval za dôvod na povolenie obnovy tohto konania. Mal za to, že skutočnosť, že súd prvého a druhého stupňa neskúmal rodokmeň navrhovateľov v súlade s ich predstavami, nemôže zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľov, že ťažiskovým dôvodom na povolenie obnovy konania je vykonanie výsluchu notárky JUDr. Ľudmily Hošíkovej. Prvostupňový súd uviedol, že v pôvodnom konaní bolo súdu známe, že po poručiteľovi I. C. prebiehalo dedičské konanie u notárky JUDr. Ľudmily Hošíkovej a realizácia jej výsluchu bola daná aj v pôvodnom konaní. To znamená, že nejde o situáciu, aby navrhovatelia v pôvodnom konaní nevedeli o tom, že možno vykonať tento výsluch alebo aby sa tento výsluch nedal vykonať. V tejto súvislosti poukázal na podanie právneho zástupcu navrhovateľov doručené súdu v pôvodnom konaní dňa 22.9.2010.

Vo vzťahu k dodržaniu zákonnej 3-mesačnej lehoty na podanie návrhu na povolenie obnovy konania súd prvého stupňa uviedol, že skúmanie tejto otázky ani nebolo pre súd smerodajné, pretože navrhovatelia nepredostreli súdu argumenty, ktoré by mohli tvoriť základ pre povolenie obnovy konania.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyne priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 408,04 eur.

V zákonom stanovenej lehote podali proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie navrhovatelia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považovali za nespravodlivé z dôvodu, že súd považoval vyjadrenia odporkyne za hodnovernejšie ako výpovede navrhovateľov. Trvali na svojom vyjadrení, že predložené listiny jasne deklarujú oprávnenosť návrhu na obnovu konania, avšak súd vychádzal z nesprávneho zistenia skutkového stavu veci pri rozhodovaní na súde prvého stupňa vedeného pod č. k. 4C/186/2003, kedy neboli dostatočne vypočutí svedkovia, ako aj samotní účastníci konania a zároveň sa náležite neskúmali a nesprávne vyhodnotili predložené dôkazy. Zdôraznili, že na preukázanie svojich tvrdení predložili konajúcemu súdu už v pôvodnom konaní sp. zn. 4C/186/2003 listinné dôkazy týkajúce sa právneho nástupníctva po I. C., ktorý bol ich právnym predchodcom. Nesúhlasili s tvrdením súdu, že nepreukázali, aby tu boli skutočnosti, dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť, keďže navrhovatelia nevedeli o všetkých dôkazoch už v pôvodnom konaní a nemali dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie si svojej dôkaznej povinnosti. Trvali na 30 dôvodoch pre obnovu konania a vytkli súdu, že s niektorými sa oboznámil, ale nevykonal tak nevyhnutné dokazovanie v každom z uvedených bodov. Nestotožnili sa s tvrdením súdu, že vykonanie výsluchu notárky JUDr. Ľudmily Hošíkovej nie je ťažiskovým dôvodom na povolenie obnovy konania, keďže realizácia tohto výsluchu je podľa ich názoru dôkazom, ktorý možno subsumovať pod ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/ O.s.p.. Mali zato, že realizácia tohto dôkazu nebola im daná v pôvodnom konaní, lebo súd o nej nevedel, resp. vedel, ale nevykonal dokazovanie. Hodnotenie dôkazov zo strany súdu považovali za nedostatočné a závery súdu za predčasné, keďže drvivá väčšina dôkazov svedčila v prospech navrhovateľov. Namietali, že súd neskúmal všetky atribúty vydržania, inak by došiel k záveru, že odporkyňa nie je vlastníčkou spornej nehnuteľnosti. Trvali na tom, že ťažiskovým dôvodom na povolenie obnovy konania je výsluch notárky JUDr. Ľudmily Hošíkovej, keďže v dedičskom konaní po I. C., zomrelom dňa XX.X.XXXX, vedenom u tejto notárky pod D 846/2000, Dnot 3/2001, boli predmetom dedenia, okrem iného, aj nehnuteľností vedené na jeho meno na LV č. XXX, XXX, XXX a XXX, pôvodne zapísané v pozemnoknižnej zápisnici

č. 37 na meno I. C. pod B11. Uvedená notárka ako súdny komisár mala za preukázané, že pôvodný pozemnoknižný vlastník nehnuteľností uvedených v pozemnoknižnej zápisnici č. 37 od roku 1874 I. C. je právnym predchodcom navrhovateľov. Navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľov v 1., 4. a 5. rade sa vyjadrila odporkyňa podaním zo dňa 5.12.2014. Rozhodnutie súdu považovala za vecne a právne správne, keďže navrhovatelia v návrhu na obnovu konania neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, o ktorých sa by sa dozvedeli po právoplatnosti rozhodnutia vo veci a ktoré by mohli vyvolať obnovu konania. Všetky dôvody, ktoré uvádzajú, boli prejednávané a vyhodnotené v súdnom konaní a na základe toho bolo vydané rozhodnutie. Skutočnosť, že sa nestotožňujú s právnym názorom súdu tak prvostupňového, ako aj odvolacieho, nie je dôvodom prípustným pre obnovu konania. Navrhovatelia nepredložili žiadne dôkazy, ktoré nemohli vykonať v pôvodnom konaní a ktoré by mohli privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, preto odporkyňa považovala návrh na obnovu konania za neopodstatnený, keďže nie sú naplnené dôvody uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p.. Poukázala na zápis zmien v pozemkovej knihe s tým, že z tvrdení uvedených v návrhu na povolenie obnovy konania nemožno v žiadnom prípade predpokladať, že by mohli spochybníť hodnovernosť zápisov v pozemkovej knihe. Navrhla uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolaniu navrhovateľov nie je možné vyhovieť. O odvolaní bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p..

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej veci dokazovanie potrebné k posúdeniu splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle ustanovení § 228 a násl. O.s.p. a tieto aj správne vyhodnotil. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že navrhovatelia všetky dôkazy alebo skutočnosti uvádzali už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4C/186/2003, vrátane poukázania na dedičské konanie vedené na notárskom úrade JUDr. Ľudmily Hošíkovej pod č. D 846/2000, Dnot 3/2001, čo znamená, že nič im nebránilo navrhnuť aj samotný výsluch notárky alebo pripojenie uvedeného dedičského spisu. Navrhovatelia nepreukázali, že takýto dôkaz sa nemohol vykonať v pôvodnom konaní, čím nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p.. Nespokojnosť navrhovateľov s výsledkom pôvodného konania vrátane hodnotenia dôkazov, nie je možné reparovať formou obnovy konania, keďže tento mimoriadny opravný prostriedok má slúžiť pre prípadnú zmenu pôvodného rozhodnutia len vo výnimočných prípadoch a za zákonom presne stanovených podmienok. Nie je ani postačujúce, že súd v pôvodnom konaní niektoré tvrdené skutočnosti nevyhodnotil alebo dôkazy nevykonal napriek vznesenému návrhu účastníka konania. Takýto postup súdu v pôvodnom konaní by mohol byť dôvodom odvolania v súlade s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda pre odňatie možnosti konať pred súdom, resp. dôvodom podania dovolania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p..

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správne stotožňujúc sa s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyňi neboli trovy odvolacieho konania priznané, keďže táto si ich neuplatnila.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.